

PROJEKT EDISON

Přečtěte si rozhovor s organizátory i s přednášejícími studenty.

ČTĚTE NA STRANĚ 3

KOMIKS

První část komiksu na pokračování

ČTĚTE NA STRANĚ 6

Po delší době se vám hlásíme s novým číslem Čakopisu. V prvním letošním čísle si pro vás náš redakční tým připravil spoustu zajímavého čtení! Uvnitř časopisu na vás čeká například reportáž z projektu Edison, rozhovory s učiteli i žáky, nebo první část komiksu na pokračování.

Celý redakční tým vám přeje příjemné čtení!

Reportáž: Divadlo na oslavu výročí vzniku Československa

Ve středu 6. 2. si žáci, kteří navštěvují předmět mediální výchova, připravili pro mladší ročníky krátké divadelní představení o důležité historické události, o vzniku Československa.

původně premiéru v říjnu, ale jak už jsme zmiňovali, příprava scénáře a kulis byla velice náročná.

Autoři: Filip Voráček, Aneta Hříbalová, Tereza Stuchlíková

Žáci prvního stupně byli nadšeni, na konci divadla si mohli zkusit kvíz, co všechno si o této události zapamatovali. Paní učitelky divadlo chválily natolik, že se přemýšlí o jeho opětovném sehrání. Žáci mediální výchovy sami napsali scénář a také vyrobili kulisy. Divadlo se hrálo v malé tělocvičně. Žáci prvního stupně si odnesli plno zajímavých informací a poznatků. Například se dozvěděli, jak byl spáchán atentát na Františka Ferdinanda a jeho manželku Zofii.

Velké poděkování patří panu učiteli Sýkorovi a paní učitelce Novákové. Učitelky prvního stupně mají o takovéto akce zájem častěji. Bohužel příprava podobných akcí zabírá příliš mnoho času. Divadlo mělo mít

foto: příprava kulis, Filip Voráček

foto: zkouška pod taktovkou paní učitelky Novákové, Michal Sýkora

Fejeton: Povídají si dva obědy

Naše skvělé paní kuchařky ve školní jídelně vaří obědy a jen tak tak je stihnou uvařit. Obědy si povídají o tom, z čeho jsou dnes uvařeny.

Oběd dva povídá: „Dneska mě vařili chvilku, jsem zeleninový salát a mozzarella.“

Oběd jedna povídá: „Mě dnes vařili celé dopoledne a jsem králík na smetaně.“

A tak si povídají a povídají.

Až najednou: „Ááááááááá!!!!!!
Ííííííííí!!!!!! Uuuuuuu!!!!!!“

A obědy začnou být zoufalé, protože vědí, že si je zase ty rozmazlené děti vezmou, rozpatlají je a vyhodí.

Takže si říkají, jaké dítě si je dnes vezme a co s nimi provede.

Ale oběd číslo dvě si vzala hodná malá holčička a celý ho snědla.

Zatímco oběd číslo jedna si vzal rozmazlený kluk z deváté třídy, a skoro celý ho vyhodil.

Autor: Lukáš Černý

Projekt Edison

V letošním roce nás navštívili studenti ze sedmi zemí - z Ruska, Indonésie, Brazílie, Číny, Turecka, Gambie a Ázerbájdžánu. Projekt Edison spočívá v tom, že studenti v angličtině prezentují zajímavosti o své rodné zemi. Letošní ročník organizovali učitelé angličtiny, paní učitelka Šafaříková a pan učitel Švanda.

Připravili jsme si pro vás rozhovor s organizátory celého projektu.

Nejprve jsme se zeptali paní učitelky Šafaříkové:

Organizovala jste někdy předtím projekt Edison?

Projekt Edison jsem ještě nikdy předtím neorganizovala.

Baví vás organizování projektu, a pokud ano, tak proč?

Organizování projektu jako příprava mě úplně moc nebaví, ale když je už projekt v realizaci nebo když už se něco děje, tak to mě baví. Baví mě komunikace s lidmi, řešení záležitostí a problémů.

Celý projekt probíhá v angličtině, myslíte si, že se děti díky tomu zdokonalí v anglickém jazyce?

Myslím si, že týden na zdokonalení angličtiny určitě nestačí, ale zároveň si myslím, že to žákům pomůže, aby si uvědomili, že bez angličtiny se neobejdou a pokud se chtějí domluvit s lidmi z cizích zemí, že angličtinu potřebují.

Kdo ze studentů se vám nejvíce líbil a proč?

Líbili se mi víceméně všichni, každý měl své mínusy a plusy, ale nejvíce se mi líbily holky z Číny a Indonésie, protože byly usměvavé a nadšené.

Myslíte si, že děti díky projektu Edison poznají lépe kulturu zúčastněných zemí, než kdyby se o ní učili v běžné výuce?

Určitě ji poznají z jiných stránek a tím, že se to dozví přímo od těch lidí, tak je jejich kultura více zajímavá.

A také jsme položili otázky panu učiteli Švandovi:

Organizoval jste někdy předtím projekt Edison?

Minulý rok jsem s organizací pomáhal paní učitelce

Böhmerové. Ta byla této povinnosti letos zproštěna z důvodu těhotenství a následného porodu. Zbýl jsem tedy já, ale naštěstí mi na pomoc přispěla paní učitelka Šafaříková.

Baví vás organizování projektu, a pokud ano, tak proč?

Je to velice poučná zkušenost. Ale přemýšlím, že příští rok se již budu věnovat něčemu jednoduššímu. Třeba vyšplhání na Mount Everest po rukou.

Celý projekt probíhá v angličtině, myslíte si, že se děti díky tomu zdokonalí v anglickém jazyce?

My jako učitelé cizích jazyků se snažíme, aby žáci byli schopni lidem z cizích zemí porozumět a komunikovat s nimi. Se zahraničními studenty mají naši žáci jedinečnou příležitost si něco takového vyzkoušet dřív, než na Afričany, Číňany, Rusy či třeba Ázerbájdžánce narazí „ve skutečném světě“. V ideálním případě by si žáci měli říct: „A hele, ono to jde!“

Kdo ze studentů se vám nejvíce líbil a proč?

Z pozice organizátorů bývají hvězdami zpravidla studenti z Asie, kteří mají nejzajímavější přednášky a působí nejvíce energicky. Letos bych rád pochválil konkrétně Fairuz z Indonésie a Yuling z Číny.

Myslíte si, že děti díky projektu Edison poznají lépe kulturu zúčastněných zemí, než kdyby se o ní učili v běžné výuce?

Rozhodně. Vnímám to i na sobě. Myslel jsem si, že už jsem poměrně světa znalý (umím třeba už správně na slepé mapě vyznačit světadíly), ale i já se v podání kvalitních přednášek „Edisoňáků“ dozvím mnoho zajímavého. Například vloni slečna z Gruzie o své rodné zemi vyprávěla s takovou zaníceností, že velmi zvažuju návštěvu. Navíc jsme v zajetí stereotypů a projekt Edison nám může ukázat, že realita může být trochu jiná, než se všude vypráví. Letos se například student z Ruska dost odmítavě vyjadřoval k vodce.

Konec rozhovorů s organizátory

foto: Edison - zahájení

Na konci týdne proběhla tzv. Global Village, během níž si každý ze studentů připravil stanoviště, na kterém shrnul zajímavosti o své zemi nebo si připravil ukázky jejích tradic. Studentka z Číny si připravila pro většinu z nás velmi nesnadný úkol, a to pomocí čínských hůlek nabrat pingpongový míček. A student z Ruska nás seznámil s jejich tradiční hrou.

My jsme pro vás vyzpovídali studenta z Ruska a studentku z Indonésie.

Indonésie

What is your favourite sport?

Jaký je tvůj nejoblíbenější sport? Swimming. Plavání.

Are you in the Czech Republic for the first time?

Jsi v České republice poprvé? Yes, it's my first time. Ano, jsem tu poprvé.

What do you like about the Czech Republic?

Co máš ráda na České republice? I like weather, buildings and trdelník. Mám ráda počasí, stavby a trdelník.

Rusko

Are you in the Czech Republic for the first time?

Jsi v České republice poprvé? No, this is my second time. Ne, jsem tu už podruhé.

Do you like something about the Czech Republic?

Co máš rád na České republice? I like your beer. Mám rád vaše pivo.

Tím náš článek o projektu Edison končí a my se budeme

těšit na další ročníky tohoto projektu.

Autoři: Kateřina Holcová, Petr Riedel, František Svoboda

Článek a rozhovor: Konec doby klecové

Prasata, slepice, králíci, křepelky a husy jsou vězněni v těsných klecích ve velkochovech po celé EU. Občanská iniciativa nesoucí název Konec doby klecové, kterou zorganizoval Compassion in world farming (Soucit ve světovém hospodářství), usiluje o ukončení všech klecových velkochovů v Evropě. Zeptali jsme se našich žáků na pár otázek, abychom zjistili, jak jsou o tomto tématu informováni.

Co všechno víš o průmyslových velkochovech zvířat?

Jasmína Dhibi (Sheep) 8.C
"Zvířata nemají osobní prostor, kohouty den po jejich narození zabijí a zvířata vykuřávají zaživa."

Lucie 8. ročník
„Něco už jsem o nich slyšela od kamarádky, která se o toto téma zajímá, ale moc o velkochovech nevím."

Anonym 6.B

„Je tam hodně zvířat a málo místa."

Máš nějakou představu o tom, co se v takovém velkochovu odehrává?

Jasmína Dhibi (Sheep) 8.C
„Mám představu, odpověděla jsem v první otázce."

Lucie 8. ročník
„Nějakou ano, ale podle toho, co jsem se dozvěděla, jsou různé druhy velkochovů. Takže jsou moje představy od sebe odlišné."

Anonym 6.B
„Nemám, ale asi se k těm zvířatům nebudou chovat hezky."

Máš nějaký odhad toho, kolik místa jednotlivá zvířata mají?

Jasmína Dhibi (Sheep) 8.C
„Slepice mají klece velké přibližně jako formát papíru A4. Ostatní mají velké haly."

Lucie 8. ročník
„Určitě málo. Někde zřejmě i skoro žádné."

Anonym 6.B

„Slepice klec o velikosti A4, mají málo místa."

Co ti například na takovýchto chovech vadí?

Jasmína Dhibi (Sheep) 8.C
„Nedostatek osobního prostoru, způsob poprav a cena produktů z velkochovů."

Lucie 8. ročník
„Málo pohybu a volnosti pro zvířata."

Anonym 6.B
„Týrání zvířat."

Změnil/a bys něco, kdybys mohl/a?

Jasmína Dhibi (Sheep) 8.C
„Zvýšila bych dostupnost a snížila cenu biochovů."

Lucie 8. ročník
„Asi ano."

Anonym 6.B
„Ano, dala bych zvířatům více prostoru."

Byl/a bys pro nebo proti, kdyby se klecové velkochovy nadobro zrušily?

Jste ještě ve věku, kdy máte takzvaně všechno před sebou. To znamená, že jste ještě nestačili udělat moc chyb. Uděláte spoustu chyb. Ale důležitý je, abyste se z nich poučili a stali se z vás po tom všem fajn lidi. Tak se snažte.

Paní učitelka Jitka Polanská

Kdy jste se rozhodla, že budete jednou učitelka? Popřípadě kdo vás k tomu dovedl?

Rozhodla jsem se sama, nikdo mě k tomu nedovedl a už je to dlouho, protože jsem byla malá holčička. Bylo mi tak šest sedm let a hrála jsem si na školu, měla jsem plyšáky – to byli moji žáci – a od té doby mě tato „touha“ neopustila.

Jaké byly první pocity, když jste poprvé nastoupila před třídu?

Jelikož jsem nastoupila teprve před pěti lety a do té doby jsem učila dospělé v jazykové škole, tak moje první bylo předstoupit asi před deset dospělých. A to jsem se teda klepala, měla jsem velkou trému, a co bylo nejhorší – že jsem přestala mluvit.

Jasmína Dhibi (Sheep) 8.C
„Pro. Je to lepší než nic."

Lucie 8. ročník
„Podporovala bych zrušení klecových chovů."

Anonym 6.B
„Pro."

Autorka: Karolína Novotná

Rozhovor s učitelí

Pan učitel Pavel Švanda

Kdy jste se rozhodl, že budete jednou učitel? Popřípadě kdo vás k tomu dovedl?

Být učitelem jsem se rozhodl asi před čtyřmi lety. Když mi učitelka na základní škole naznačovala, že bych mohl být učitelem, tak jsem se tomu upřímně zasmál. Kariéra učitele byla na mém žebříčku vysněných povolání hodně nízko (někde mezi popelářem a profesionálním hráčem kriketu).

Ale nějak jsem pak k tomu „dospěl“, nebo jsem se zbláznil. Každopádně byl jsem v jedné korporaci, kde jsem pracoval s financemi, a moc mě to nebavilo. Spíš mě bavilo lidi poučovat. Tak jsem si řekl, že by bylo fajn si za to nechat i platit.

Jaké byly první pocity, když jste poprvé nastoupil před třídu?

Že to není tak hrozný. Za mých dětských let si pamatuju, že škola byla opravdová džungle. Možná to bylo i tím, že jsem býval v „nejhorších třídách na škole“, ale řekl bych, že se

situace přece jen trochu obecně zlepšila a škola začíná připomínat vzdělávací instituci, a ne nedobrovolný kurz boje o přežití.

Kdy jste nastoupil na tuto školu a proč?

Učím druhým rokem. Byl jsem se podívat na hodně školách a čakovická základka na mě působila jako mimořádně dobrá škola. A pořád působí.

Máte nějaké své osvědčené učební metody? Popřípadě jaké?

Kouzelník nikdy neodhaluje své triky. Ale můžu vám prozradit, že se to u mě všechno hodně odvíjí od toho, že – ačkoliv mi to pravděpodobně málo z vás bude věřit – mám všechny své žáky rád. Upřímně se vám snažím pomoci. Tak mě moc neštvěte, jo?

Byl někdy den, kdy byste si řekl, že už na to nemáte?

Rozhodně. Pochybuju o sobě prakticky každý den.

Je tu něco, co byste chtěl vzkázat našim čtenářům?

Kdy jste nastoupila na tuto školu a proč?

Tak moje první základní škola je tahle, možná poslední, možná ne. No a rozhodla jsem se jít do základní školy Čakovice proto, že je to nejlepší povolání na světě pro ženu, co má doma dvě malé děti.

Máte nějaké své osvědčené učební metody? Popřípadě jaké?

Já učím hrou a taky srdcem. Když to s dětmi myslím vážně, oni to poznají a myslí to se mnou taky vážně. Ale taky učím starými učebními metodami.

Byl někdy den, kdy byste si řekla, že už na to nemáte?

Hmm, zajímavá otázka. Jako že bych už na to neměla? Já učím strašně ráda, s velkým nadšením a energií, ale mám dny, kdy jsem taková mrtvá, to je pravda. Ale nikdy si neřeknu, že už bych to nechtěla dělat, to ne. To jsem ještě nikdy, ale opravdu nikdy neřekla. Teď nelžu, fakt.

Je tu něco, co byste chtěla vzkázat našim čtenářům?

Děti, apeluji na vás, uče se němčinu, protože budete Arbeit in einer deutschen Firma!

Recenze a doporučení filmů, muzikálu

Recenze filmu: Bohemian Rhapsody

Film vypráví příběh zpěváka Freddieho Mercuryho od jeho začátků se skupinou Queen až po velkolepý koncert Live Aid. U fanoušků i filmových kritiků vyvolal film mnoho kladných ohlasů. Tento film dokáže za dvě hodiny vyvolat mnoho emocí a nejen to. Písničky vás najednou přinutí zpívat, tancovat a roztáhnout ústa do širokého úsměvu.

Mně osobně se film líbil. Nejsem skalní fanynkou skupiny Queen a zpočátku jsem si musela zvyknout na vzhled zpěváka Freddieho Mercuryho a jeho osobitý styl. I tak se ale řadím k těm lidem, kteří film doporučují. Písničky jsou úžasné a nutí lidi zpívat a tancovat jako smyslů zbavené.

Doporučené filmy na březen a duben:

Dumbo - Dalšího filmu od studia Walta Disneyeho se dočkáme už v březnu. Tentokrát

se jedná o příběh slůněte, které se od ostatních liší kvůli svým velkým uším. Avšak pro někoho směšné nebo ošklivé slůně má výjimečný dar. Umí totiž létat.

Captain Marvel - Další marvelovský film se už v březnu objeví na filmovém plátně. Hlavní hrdinka Carol Danversová se ocitá na planetě Zemi. Jediné, co má, jsou malé záblesky, vzpomínky, které jsou nejspíše z doby, kdy na této planetě žila. Tato hrdinka sice nezná celou pravdu o svém životě, ale díky schopnostem, které má, je možná poslední možnost, jak porazit nepřítele a zachránit tak obyvatele Země.

Autorka: Alžběta Pošová

Recenze muzikálu: Fantom opery

Do Goja Music Hall se 14. září vrátil po čtyřech letech úspěšný muzikál Fantom opery. Muzikál složil jeden z nejznámějších tvůrců tohoto

žánru, skladatel Andrew Lloyd Webber.

Poprvé byl Fantom opery sehrán divadlem v londýnském West Endu. Toto ztvárnění proslavilo muzikál efektem s padacím lustrem a vodní parou, po které Fantom opery pluje po jevišti. I v divadle Goja můžeme tyto efekty spatřit. Pražské představení se může pochlubit i vlastním orchestrem, který hraje při každém vystoupení.

V hlavních rolích můžeme vidět Marianu Vojtku/Radima Schwaba jako Fantoma opery, Michaelu Gemrotovou/Moniku Somerovou jako Christine Daeé nebo Natálii Grossovou/Andreu Gabrišovou jako Meg Giry.

Muzikál dokáže diváky uchvátit svými kulisami, obsazením, hudbou, kostýmy i dějem.

V muzikálu nejvíce vynikal Marian Vojtko, který překvapil svým hlasovým rozsahem a hereckým talentem. Jediné, co bych představení vytkla, je scéna s oběšením. Figurína oběšence nepůsobila opravdově.

Autorka: Denisa Součková

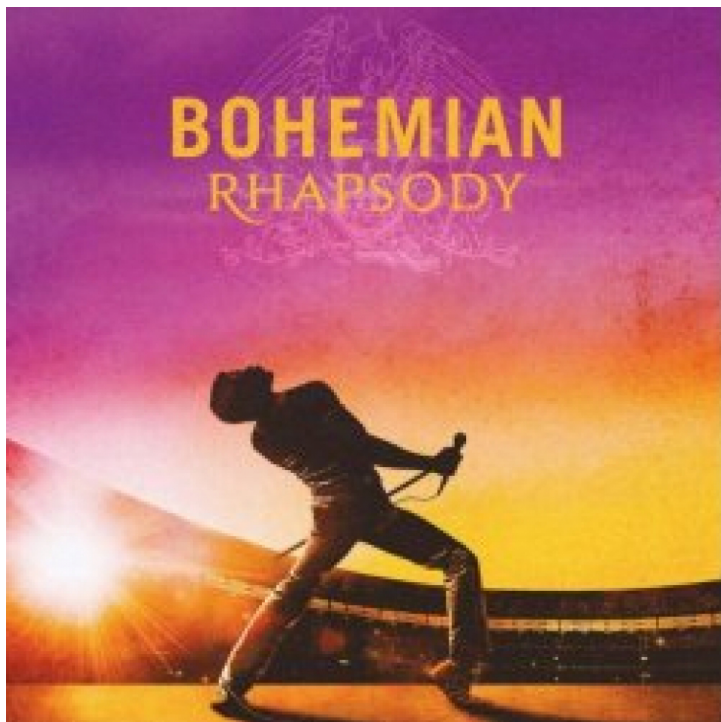

foto: Plakát k filmu Bohemian Rhapsody

foto: Fantom opery

Komiks na pokračování: Galaxy group

Komiks vznikl v rámci projektových dnů pana učitele Švandy. Autorky komiksu jsou: Karolína Nová, Nela Urbánková, Julie Chromková a Amálie Kutová.

V příštím čísle časopisu se můžete těšit

V příštím čísle na vás čeká další zajímavé čtení. Mimo jiné reportáže z projektových dnů, další rozhovory s učiteli, nebo pokračování komiksu. Dále pro vás připravujeme vyhodnocení žákovských anket.

Zachovejte nám přízeň a těšte se dubnové číslo Čakopisu!